

BEYAZ ADAMIN DÜZENİ YANLIŞ

*Beyazlar ve beyaz
olmayanlar ç n
20. Yüzyıl toplumların
tar h , renkler tems l
edenler n
mücadeleler n n
tar h d r. Ş mde de
TekDevlet d yerek zulmü
gel ş t r yorlar.*

BÜYÜK AİLE

HABER 2026/2

beyaz adamın düzeni yanlış

Beyazlar ve beyaz olmayanlar için

20. Yüzyıl toplumların tarihi, renkleri temsil edenlerin mücadelelerinin tarihidir.

BüyükAile modelinin oluşturacağı yeni bir düzen. Bu düzen ve anlayış, insanların gönlünde kuruyor.

Teknolojinin gelişmesi ile karşı durmak isteyenlerin dahi yavaş yavaş iliklerine işleyen bir birlik düzeni.

Hiç bir dönemde, karşısındakini eşit şartlarda eşit paylaşım zorlamayan bir anlayış oldu mu? Yaşadığı toprakların gelirinden yeterli pay alamadığını söyleyenlerin ihtiyaçları, her yapılan işin halkın gözünün önünde ve onun onayı ile yapılmasını, devlet düzenini anarşizme yönlendirmeden çözebilen bir sistem oldu mu?

Yeni olanı sunup da öncelikle yok sayılmayan, sonra da başka sistemlerle karşılaştırılıp küçültülmeye çalışılmayan beşeri bir sistem oldu mu? Büyük Aile modeli taraftarları, bakış açılarını, isteklerini, eğilimlerini sosyal medya dahil tüm mecraları kullanarak insanların karşısına çıkmasının zamanıdır.

Beyazlar ve beyaz olmayanlar adına 20. Yüzyıl toplumların tarihi, renkleri temsil edenlerin mücadelelerinin tarihidir.

Çok kazanan - çok kazandıran ile az kazananların, zihinsel ve fiziksel mücadelesinin tarihidir. Karşıtlığı normalleştirme çabalarına rağmen, beyazlar dışında kalanların bir kez ve küçük zeminlerde, kazanmayı ve kazandırmayı keşfetmesi ile zihinsel mücadele fiziki mücadeleye dönüşmeye başlamıştır. İnanç yapılarının dahil olduğu mücadele ve anlayışta inanç adına kazanma biçimi mücadelesi oluşmuştur.

Toplumsal konumlarda ortaya çıkan bu farklılıklar, ahlaki çözülmenin de önemli sebeplerinden biri haline gelmeye başlamıştır.

Beyaz hakimiyetinin zihniyet olarak devam etmesine rağmen, fiziksel olarak azalması eskilerin yerine yeni kazananlar, kazandıranlar, ezenler, kabuller ve yeni biçimleri getirmiştir.

Demokrasi dönemi olarak adlandırılan çağımızın en önemli özelliği, sermayenin el değiştirmesi ile yeni bir beyaz sınıfın oluşmasını sağlayabilir nitelikte olmasıdır.

Değişim Bir Zorunluluktur

beyazlar ve grileşmeye başlayanları ile beyaz olmayanlar, imtiyazlı beyaz olmayanlar, beyazlaşma sürecini tamamlayınca, kendi alanlarını geliştirme çabasına giriştiler.

İnançların, ideolojilerin önemsendiği toplumlarda, çok seslilik yerini, düşmanlık zeminleri derinleşmiş iki safa ayrılmış karşıtlara bırakmaya başlamıştır: Yenileri ile beyazlar ve grileşmeye başlayanları ile beyaz olmayanlar, imtiyazlı beyaz olmayanlar, beyazlaşma sürecini tamamlayınca, kendi alanlarını geliştirme çabasına giriştiler.

Afrika ve doğu pazarı, değişmeye başlayan sömürgecilik sistemine yeni bir yön verirken, beyazlaşmaya başlayanlara da yeni bir alan oluşturmuş oldu. Beyazlaşanların o zamana kadar keşfetmedikleri bu alanlar ve getirileri uçurumları an be an derinleştirdi. Her yeni nesle iş devri ile de onulmaz hale gelmeye başladı.

İnançların oluşturduğu birlikteliklerin şekli değişmeye, menfaatlerin öncülüğüne terk edilmeye başlandı.

O ana kadarki aile işletmeleri, yeni pazarlara açılmaya ve renk değişimi etkisindeki diğerlerinin oluşturduğu pazarın talebine göre kurumsallaşma, hız almaya başladı

Aile Şirketlerinde Değerler Beyazdan Griye Dönüyor

Aile şirketleri var olmaya devam etmekle beraber, aile şirketini oluşturan, değerlere bağlı, koruyucu anlayış yavaş yavaş yok olmaya başladı.

Aile şirketleri var olmaya devam etmekle beraber, aile şirketini oluşturan, değerlere bağlı, koruyucu anlayış yavaş yavaş yok olmaya başladı.

Büyüyen pazar, dış etkenler, söylemleri sanayi ve endüstri üretiminin gerektiği şekle getirmeye, sorgulamaları bu zihniyet ile gerçekleştirmeye başladı.

Sanayileşme ve endüstrileşme 21.yüzyıl etkisi ile bilişime evrilmesi ile bu yeni beyazlaşanları da keşfedilme zamanına denk gelmesinin ayrıcalıklarını tattırmaya başladı.

Yeni bir pazar, yeni bir alan ile gelişmenin yeni şeklini de koşullar kucaklarına itmiş oldu.

Ancak bu yeni dönem sadece onlar için değil, varoşların müdavimleri için de yeni bir çıkış kapısı niteliğine kavuştu. Tanınmayan bir pazarda tanışmayan pazarcılar bir yeni yapıya yöneldi.

Modern devlet anlayışını bu yapıya entegre edemeyenler, renklerin farklılığını ne giderebilir, ne de farklılıklardan zenginlik çıkarabilirler.

Artık modern devlet, tüm bireylerin ortak ve bireysel menfaatlerini, kendi varlıklarını da denetlenebilir, müdahale edilebilir olarak ortaya koymak şartıyla oluşturmak ve bu ortak ve bireysel menfaatlerin belirlediği işleri koordine eden, denetimi denetleyen, bireyi ve onun huzurlu yaşamını, ıkkelliğini, ahlakiliğini, haklarını önceleyen, gelişmeyi ve geliştirmeyi, canlı adına destekleyen, insanlar arasındaki birlikteliği nakit akışının dışına çıkaracak modeli güncelleyen bir yapı haline dönüşmelidir.

Uğrunda mücadele edilen değerler ikinci sınıf olmaya başlamıştır.

Semboller, asılların yerine ikame edilmiş ve bunun hazzı yeterli hale gelmiştir.

Kapitalizm, kendine göre gereğini yapmış, arkadaşlıkları, dostlukları dahi parasal ilişkiler zeminine çekmeyi becermiş, yeni statülere göre yaşam alanları oluşturmuştur.

İnsanı, yeniden yabancılaştırmayı başarmıştır. Hayranlığı, parasal gelir sahiplerine yönlendirmiş, bunu da inanç kılıfı altında göstererek tatmin olma yolunu seçmiştir.

Aile Şirketlerini Koruma Kalkanı

Yeni çağın yeni yöntemleri ile oluşan yeni sömürü düzeni, sadece uzak mesafelere harcadıkları paranın miktarını düşürmüştür. Başka da bir değişiklik gerektirmemiştir. Ulusal olan teknolojinin, olmaması gerektiği bunun için alınan önlemlerle de kalmadığı gerçeği, onlar tarafından daha bir kontrol edilebilir olmuştur.

Modernite karşıtlarının karşı olduğu yaşam kutucukları biraz genişletilerek, onlara açılan yerlerde mutlu olmaları sağlansın istendi. Bir nebze de başarıldı.

Üretim ilişkileri, üretim türleri, üretim araçlarının kullanımı, devletin varlığının gerekçeleri anlayışında bir zihin devrimi sağlanmadıkça, kimsenin esaretten kurtulması gerçekleştirilemez. Beyazlar ile siyahların adetlerinde, geçirgen değişiklik olur, o kadar.

Değerlerin sarsılması ile geçmişin kabulünün azaltılması aynı anlama gelmektedir. Yerleşik sözel değerlerin, yazılı kültürle ulaşanların çözülmeye uğratılması, yerine getirilemeyecek kayıplar oluşturmaktadır. Babanın niyeti ile oğulun niyeti aynı düzlemde dahi görünse, konjonktürel yapı oğulu babanın niyetinden koparmaktadır. Bu da kutsal olanı yok eden, yaşamı kutsayan bir yöne evirilmeyi sağlamaktadır. Baba ise seyretmekte, sadece ticari başarı avuntuları ile kendisini de gemlemektedir.

Kapitalizm, ihtiyaçların tamamını tek elde toplayacak yapıya yönelme adına yer küreyi tamamı ile kontrolünde tutmaya devam edecek mekanizmalar kurmakta, sömüreceklerini, yerel olandan uzaklaştırmaktadır. Bilişim çağına uygun olarak tüm bağlantıları kendi kontrolüne alarak, bunun normalliğini de teknik gösterim öncülüğünde kabullendirmektedir.

Yeni çağın yeni yöntemleri ile oluşan yeni sömürü düzeni, sadece uzak mesafelere harcadıkları paranın miktarını düşürmüştür. Başka da bir değişiklik gerektirmemiştir. Ulusal olan teknolojinin, olmaması gerektiği bunun için alınan önlemlerle de kalmadığı gerçeği, onlar tarafından daha bir kontrol edilebilir olmuştur.

Evet başkasının hammaddesi ile üretebiliyor, başka yerlerdeki insan ve devletlere kendi hammaddemizle üretim yaptırabiliyoruz.

Dünya Tek Devlet Olsun İsteniyor

Neredeyse dilin dahi ortak hale geldiği günümüzde, edebiyattan sanata, üretimden tüketim biçimine kadar ortak bir dil oluşmakta. Ve bu dilin yapıcıları, yönlendiricileri de. Sınırlar ise sadece bu yapının ortak değerlerini onlar adına korumak için birer çizgiden ibaret kontrol sahaları niteliğine bürünmekte.

Farklılaştırılan ihtiyaçlara göre dünyaya kote oluyor, talep ediyor, aldırıyoruz. Yerel imalat yerine, teknolojiden dolayı iklimlerin önemsizleşmesinin getirdiği uygun fiyat avantajları için, “uzakta yerli imalatı” önceliyoruz. Bu da büyüyen nüfusu işsizliğe bir adım daha yaklaştırmış oluyor. Hiç değilse yapılabilir olanlarda kendine yeterliliğin yok edilmesi ile bu açık büyüyor. Devlet kaynaklarının, eşit şartlarda eşit paylaşımda olmaması da bunun ortadan kaldırılmasını neredeyse imkansız hale getiriyor.

Zamanın, birbirine ihtiyaç sahibi ülkeler yerine, daha çok özellikli, birkaç ülkeye bağlı bir endüstri geliştirmeye başladığını görmek mümkün. Her ürün kendi ideolojisi ile raflardaki yerini alırken zihinlerde de kendisine manevi bir raf bulmakta gecikmiyor.

Büyük beyazların, bu yöntemle, dünya üretimine ortaklığı şeklinde geliştirilmiş oluyor ve bizler de bu gelişmeye “kabullenmiş piyon” olarak dahil edilmiş oluyoruz.

Neredeyse dilin dahi ortak hale geldiği günümüzde, edebiyattan sanata, üretimden tüketim biçimine kadar ortak bir dil oluşmakta. Ve bu dilin yapıcıları, yönlendiricileri de. Sınırlar ise sadece bu yapının ortak değerlerini onlar adına korumak için birer çizgiden ibaret kontrol sahaları niteliğine bürünmekte.

Üretim alanlarının gücü, rekabette sınır tanımayacak şekilde hissettirilmekte, rekabet imkanlarını yok edebilecek fiyatlar ve politikalarla yeni savaşın silahlarının her türünü kullanabilmektedir.

Kapitalizm de tüm gücü ve ekipmanları ile, bu yapıyı ret edenlere karşı yok etme mücadelesine girmekten kaçınmamaktadır. Ancak bunu yaparken de mutlaka bir kılıf oluşturmayı, dışarıya karşı haklıymış gibi bir görüntü oluşturmayı da kendilerine zorunluluk addetmektedirler.

Afet mantığı ile hareket edilerek, yerel yönetimlerin ücretlerini karşılması ile ihtiyaç sahiplerinin işlemleri gerçekleştirilirken, aynı zamanda, üretim aracı sahibinin de ek bir gelire ve hatta yardım etme güdüsüne ulaşmış olacaktır.

Böylece kendilerine has bir dünya oluşturarak orada herkesin onların istediği şekilde yaşamasını sağlamaya çalışmaktadırlar.

Kapitalizm, üretim araçlarının modernleşmesi ile köy yaşamını kente uydurmaya ardından da ismini dahi köy olmaktan çıkartarak, tüketim çarkına katmayı hedefleyen bir politika izlemektedir.

Üretim araçları, bırakınız devleti, bireylerin elinde dahi olsa, bölgenin ihtiyaçlarında kullanılabilmelidir.

Afet mantığı ile hareket edilerek, yerel yönetimlerin ücretlerini karşılması ile ihtiyaç sahiplerinin işlemleri gerçekleştirilirken, aynı zamanda, üretim aracı sahibinin de ek bir gelire ve hatta yardım etme güdüsüne ulaşmış olacaktır.

Aksi durum bugün olduğu gibi, sahip olanın kazandığı, olmayanın köleleştirildiği, üretim araçlarının sermaye sahiplerinde bulunduğu, zorunlu mağdur eden bir yaşamdan kurtulunulamaz.

Üretim araçlarını elinde bulunduran da daima bu sisteme göre kuralı koyan olur ki, bu insani ve ahlaki değildir.

Velev ki bu şekilde kuralsız olarak üretim araçlarını elinde bulunduran devlet dahi olsa. Yanlıştır.

Üretim araçlarının kimde olduğuna bakmaksızın, dünyayı yönlendirebilme yetisine sahip olanlar, bunu koordinasyonla sağlamaya başladılar.

Kapitalizm, bu günkü teknoloji sayesinde, kitlesel üretimi örgütleme adına muhteşem bir organizasyon sağlama şansı yakaladı. Ancak, üretim araçlarının, belli ülkelerde öbekleşmesi, o ülke lehine, koordinasyonu sebebi ile de beyaz'lar lehine sonuçlar doğurdu.

Ancak, baş edilemeyen bireysel başarılar için önlem almaları gerekiyordu. Gelişim, öylesine bir noktaya ulaştı ki, bir genç oturduğu yerden ürettiği bir programla onların sistemini tehdit edebilmeye başladı.

Sistem Aynı Fakat Kastlar Farklılaştırıldı

Teknoloji kastlar arasındaki bilgi sahipliliği farkını azalttıkça, adalete, eşit paylaşıma yönelik açıklık, kaynaklardan pay almaya yönelik fikirleri başatlattırır.

Kendi sistemlerine yavaş yavaş alternatifler üretilmeye başlandıkça onların sistemi sorgulanmaya başlandı. Artık zincirler kırılmalıydı ve kırıldı. Serbest rekabet dönemi kendi toplumsal düzenini de oluşturdu. Küresel düzenin oluşturduğu yapıda dayatılan hibrit ürünler değil, üretenler de yavaş yavaş devreden çıkarılmaya, toprakların parçalanması ile endüstriyel yapıya yönelmeye burnumuzu çoktan çevirmiş durumdayız. Hibrit ürünlerin patentlenmesi ile başlayan süreç kıtlığı veya tokluğu birilerinin eline vermeye başladığı garip bir döneme girmeye başladı.

Kıtlığı da sağlayacak bu mekanizma ile savaşırsız yok etmeyi gerçekleştirebilecek en barbarca savaş yöntemi önümüze konmaya başlanmıştır.

Genetiği değiştirilen ürünler ile oluşturulabilen vahşet ise ayrı bir garabet olarak kapitalist gündemin gizli gündemi durumuna gelmeye başladı. Bu yol ile artık bir yok etme savaşına ihtiyaç kalmamaktadır. Devamlılığı olmayan hibrit tohumlarla da özel mülkiyet anlamsızlaştırılmaya, hibrite alan olmaya başlanmıştır.

Bundan sonraki safha, daha büyük savaşları kazanabilmek için daha az araç kullanabilmektir. Daha az harcama yapmaktır. Üstelik bu savaşı kazanmak için özel bir orduya dahi gerek duyulmayacak bir zemin hazırlanacak, dış dünyanın tüm insanları gönüllü ordu haline getirilmiş ve tek merkezden yönlendirilir hale getirilebilecektir.

Bu silah tabi ki, önünde sonunda bu oyunu hazırlayanlara da yönelecektir. Ancak o güne kadar bu düzen yürütölmeye çalışılacaktır. Kapitalizm, bir ölkö gücünü tanımaya dayalı hale getirilmiştir. Güç olarak addedilen değişim aracı, o ölkönin talepleri doğrultusunda şekillendirilmektedir.

Tüm dünya ölkeleri, değişim aracını elde edebilmek için, parça başı üretimlerini hiçbir ölçüsü olmayan bu değerle değiştirmektedir. Bu düzen artık, salt işçileri değil, işçilerin yönetimini sağlayan, gönüllü patron asistanlarını da hiyerarşisinin altına almıştır.

Kazanç amacına ulaşmanın normal hale getirilmesi, kazanacak olan ara patronları ürettirerek, gerçek sömürücüyü, gerçek patronu gözden uzak etmiştir.

Kazanç amacına ulaşmanın normal hale getirilmesi, kazanacak olan ara patronları ürettirerek, gerçek sömürücüyü, gerçek patronu gözden uzak etmiştir.

Artık kol gücü ile çalışan da kol emeğinin çalışmasına zemin hazırlayan da bunlar için kredi ya da öz sermaye ile patronluk yapan da aynı kişilerin emiri olmaktan kurtulamamaktadır.

Sadece kastları farklı hale getirilmiştir.

Kadının emeğinin, erkeğin emeğine eşitlenmesi çalışması da bir hak mücadelesinden, birlikte çalıştırarak elde ettiklerini, sömüren yönünde arttırma mücadelesine çevirmiştir.

Sömürülme araçları sadece erkek için değil artık kadın için de kullanılmaya, bakkal, kasap, manav, avm harcamalarının, dolayısı ile asıl beyazların gönüllü kölesi haline, getirilmeye başlanmıştır.

İşçinin alt beyaz adamın altında bulunan kasttaki üretim sahibi patronlarca sömürüldükten sonra sıra, tüccarından ev sahibine, rantiyeciden, faizcisine kadar, daha alt kastlar tarafından sömürülmeye gelmektedir.

Bu yol ile elde edilen her başarı, beyaz adamların başarısı olacaktır.

Ancak, iletişim kanallarının gelişmesi ile bilgi sadece yanlış ve yönlendirilmiş olarak yayılmakla kalmaz, bilgi sahibi olanlar çoğalarak kendi haklarını arar şekilde bir noktaya yoğunlaşmaya başlarlar.

Teknoloji kastlar arasındaki bilgi sahipliği farkını azalttıkça, adalete, eşit paylaşıma yönelik açıklık, kaynaklardan pay almaya yönelik fikirleri başatlatır. Şu ana kadar beyaz adamın varlık koşulları alt kastların bilmeden gönüllülük esasına dayalı varlık koşulları içinde harmanmıştır.

Sistem Fayda Esasına Dayalıdır

insan olmanın hazzını yaşayamamış açlık sınırının atındakiler, emeklerinin karşılığını alamamış esnaflar, üreticiler, sanayiciler, tüm ezilmişlerin kendine özgü hapishanesinde mahkûm edildiği, adamı ve gücü olanın at oynattığı, adalete aykırı sosyal şartlardaki dikkate alınmayan halk,

Alt kastların sahte demokrasi ile avutulması sayesinde, katılım yalanı zirve yapmış, adalet mekanizmasının gereken yerlere uçlar alınarak, kutsallaştırılması sayesinde, sessiz yığınlar yetiştirilmiştir. Ara ara da sessiz yığınlar için kurtarıcılar üretilerek, kendileri de beyaz adamın kontrolünde olduğunu kah bilerek kah bilmeyerek, balonlara yeni havalar yüklenmiştir. Ulusalcılık öncelettirilirken, üretimdeki ulusalcılıktan uzak durulacak her türlü argüman kullanılmaktadır Önyargı ise bu düzenin sabitliğidir. Değişmezliktir. İhtiyaç ise zihin devrimidir.

Beyaz adamların, egemenlik adına oluşturduğu yasalar, gücü elinde bulundurmayanların, (beyaz olmayanların) bulunduranlar adına çalışması için düzenlenmektedir. Kendi ihtiyaçlarına göre, kimin nail, ne kadar mülk edinebileceğine, kimin nerede mülk edinebileceğine, ne kadar süre ile edinebileceğine, hangi güvencelerle edinebileceğine karar vermektedir. Ne, ne kadar konularına da sigorta sistemi kurarak sürdürülebilirlik ile ilgili kararı da istedikleri şekli ile oluşturabilmektedirler.

Şu ana kadarki sokak hareketlerinin, sanal dünya ile desteklenmeye başlaması ile kitlelerin, önce bilinçsiz yönlendirme ile ardından da yeni teknolojik gelişmeler neticesinde bilinçle artmasına sebep olacaktır. Bilinç, toplu halk hareketlenmesini, bir BüyükAileye yönelen demokratik yöntemi de geliştirecektir.

Bu hareketler, küçük birimlerin ispatları ile büyük çoğunlukların kendi çıkarlarını keşfetmesine yönelecek ve çığ gibi büyüyecektir.

BüyükAile, tüm kurumları ile süreçlerin şeffaflaştığı, katılımın yüzde yüze ulaştığı bir şekilde, kurumlar, halk için şekillenmedikçe gerçekleşmiş demek olamaz.

İçeriğin bir adım sonra gelmesi dahi, sadece biçim olarak, bir BüyükAile modeline geçiş önemli bir aşamadır.

Biçimin ulaştığı nokta ile içeriğe dönüş, bir hesaplaşma değil, geleceğin hesabını nesillere verebilme döneminin başlangıcı olacaktır.

Toplumların ve toplumu oluşturan bireylerin sosyal ve psikolojik anlamda gelişmelerini tüm evreleri ile takip ettik.

Beyaz adam olma şansını yakalayabilecek zeminlerin olması, beyaz olmayanların yaşamlarına bir anlam gibi sunulmaktadır. Açlık ve yoksulluğun gelişmesi için hiç bir harekete gerek olmaması onun hızını ortaya koymakta.

Toplum, sürekli olarak beyaz adam ile beyaz olmayanların birlikte ama sınıfsal farklılıkları gözüne sokarak yürütmekten ibaret olmuştur. Birin varlığı ötekini zorunlu kılan ve insanları da psikolojik olarak bu zorunluluğa mahkum eden bir anlayış söz konusu idi.

Üniversite gibi, geçiş yolları da oluşacak patlamanın önünü alma adına kullanılan kapaklar olarak hizmet veme adına kullanıldı. Zaman zaman geçiş yollarının da ideolojiler adına kapatılması insan psikolojisi gereği yeni yolların aranıp bulunmalarını sağladı.

Beyaz adam olma şansını yakalayabilecek zeminlerin olması, beyaz olmayanların yaşamlarına bir anlam gibi sunulmaktadır.

Açlık ve yoksulluğun gelişmesi için hiç bir harekete gerek olmaması onun hızını ortaya koymakta.

Yasa koyucu beyaz ların var olması yasaya uymak zorunda olan kastları meydana getirmektedir. Kendi beslenmesini, semizleşmesini toplumun kıt kataat beslenmesine, kendinin eğlenmesini, toplumun kıt kanaat eylencesine, kendi dünyasının gelişmesini, toplumun kıt kanaat gelişmesine dayandıran beyaz adam gerektiğinden asla, daha çok vermeyerek sistemini devam ettirmektedir. İletişim yapısını da ona göre dayatmaktadır. Eşit işe eşit ücret arayışı asla kastlar arasında da geçerli olsun diye bir arayış söz konusu olmamıştır. Besleyici konumunu yaşayan beyaz adam, beslemekten vaz geçtiğinde, kendinden olmayanı kapının önüne koymaktan imtina etmemektedir. Ona ya bir üst kasttan yeni bir kurtarıcı ya da sefalet seçeneği kalmaktadır.

Bu yanlış yaklaşım. Toplumun kalıcı ve sürdürülebilir gerçeği olamaz. Beyaz adama hayat veren tüm kastların gerçek egemenliklerinin, servet bağılılıklarının kendilerine bağlı olmasıdır. Kendilerinden başka bir güvencenin oluşmamış olmasıdır. Sermayelerinin sürekli artmalarını, yaşam koşullarının daha konforlu olmalarını ve sürekliliklerini sağlayan ise üretilen tüm teknolojinin kullanıcıları ile birlikte, üretim araçları ve hizmetleri ile her katmanının kastlarına göre beyaz adama verdiği , hizmettir.

Beyaz Adam Ayır Halk Ayırır

Beyaz adam için ulusal olmanın ya da olmamanın bir manası yoktur. Onlar için ulus beyaz olanlar ve olmayanlar olarak ayrılırlar.

Bu düzende halkın, beyaz adam gibi, aynı çıkarının olması mümkün değildir.

Beyaz adam biçimlendirici, yönlendirici kuralları koyandır. Bir nevi beyaz olmayanların kendileri için yaşayacağı kast olarak kendilerini konumlamaktadırlar.

Beyaz adam için ulusal olmanın ya da olmamanın bir manası yoktur. Onlar için ulus beyaz olanlar ve olmayanlar olarak ayrılırlar.

Gerçekte ise halk, içinde bulunduğu ülkelerin beyazlarının önündedir. Büyük bir ailedir. Üreten, ulaştıran sürdürülür kıldır. Hem yönetendir hem de yönetimi yönetmesi gerekendir.

Bu sebeple BüyükAile modelini kuracak olanların amaçları: sınıfsız bir toplum adına, bilinçle beyaz adam egemenliğine son vererek, ele geçirmek değil ancak, onların iktidarını tüm süreçlerin oluşturacağı şeffaflıkla ve tüm BüyükAile bireylerinin denetim ve katılımları ile kazanmak, paylaşmak ve hatta adalet temelli olarak, onlarla birlikte siyasal iktidara yön vermesidir. Kuramsal olarak BüyükAile modeli: bireylerinin kurumsal ifadeleri öteki dünyayı ve herkesin tabi olduğu, aynı eşitliği, aynı adalet düzenini, bu düzenin getirdiği ahlaki ilkeleri ret etmez.

Çünkü ilahi düzenin, bu düzenin ulaştırdığı ahlak anlayışının vaz ettiği, mevcut bir sınıf mücadelesinin tarihsel hareketi değildir.

Var olan tüm sistemlerde mülkiyet ve mülkiyet ile ilgili ilişkiler, sadece bireysel bazda önemsenmiş ya da komünizmde olduğu gibi devletsel bazda öncelenmiştir.

İster devlet ister birey bazlı mülkiyet ilişkisi olsun her ikisi de bir döngünün dönemsel aktörlerini, aynı yöntemlerle, aynı sonuçlar, aynı ezmişlikle üretmiştir. Asla, mini olmaktan öteye geçebilecek şekilde, hakça paylaşımı sağlayamamıştır.

BüyükAile'ye özgü olan: mülkiyetin kaldırılması, devlete ya da bireylere verilmesi değildir. Var olan sistemde, insan fıtratına ve gelişmeye aykırılık oluşturmada, birlikteliğin, denetimin, şeffaflığın, katılımın, dürüstlüğü, zeminde, eşit şartlarda eşit paylaşımın sistemleştirilerek, zorunla hale getirilmesi ile sömürüye dayalı beyaz adamı önceleyen, teknolojik destekli yapının engellenmesidir.

Beyaz Renk Değil Ayrıcalık Olmuş

Sermaye, bireysel bir kazanım gibi görünse de kazananların birlikteliğinden dolayı, toplumsal güçtür. Ortaklaşa bir ürün olan sermaye toplumu geliştirdiğine göre gelişenlerin de bu ortaklıkta payı olması zorunluluk olmalıdır.

Kişisel çalışmalarla elde edilmiş mülkiyet ile beyaz adamın halkın haklarından elde ettiği mülkiyetin birbirine bağlanmasıdır. Birbirine zorunlu kılınmasıdır. Halkın, üretimi ya da hizmetinin oluşturacağı sermayenin, onun da gelişmesine, mülk edinmesine sebep olması , halkın ve beyaz adamın zamanla uçurumunun daralması ve hatta önemsiz hale gelmesi, ara geçiş yollarının arttırılarak, tercih şansının hizmeti üreten bireylere de verilmesidir. Beyaz adama ücretli hizmet veren, ya da vatandaş olma hakkı olanın emeğinin, gelir ve mülk sağlayacak bir duruma gelmesidir.

Hizmet verenin, küçük esnafın, sıradan vatandaşın hizmetinin sömürülememesi, sömürü üzerine mülkiyet hakkının beyaz adama verilememesidir.

Sermaye, bireysel bir kazanım gibi görünse de kazananların birlikteliğinden dolayı, toplumsal güçtür. Ortaklaşa bir ürün olan sermaye toplumu geliştirdiğine göre gelişenlerin de bu ortaklıkta payı olması zorunluluk olmalıdır.

Sermaye, toplum üyelerinin tümüne ait hale getirilmesi, ortak ve eşit mülkiyet haline getirilmesinin mümkün olmadığını gördük. Ancak,gerek vahşi kapitalist anlayışta gerek komünal yaklaşımlarda, işçinin sermayeyi arttıran bir araç bir figür olmaktan kurtulamadığına da şahit olduk. Ne kapitalizmin beyaz adamları ne de en fazla yaklaşabilen komünal sistemlerin, kendilerine özgü beyaz adamları, bu sömürüye son verecek yaklaşımları hayata geçiremediler. Geçirmedi.

Zorunlu kılmadılar. Oysa ki, sermaye toplam kaliteyi sağlamak, sürdürülebilir yapılar oluşturmak için olmalıdır.

Bu sebeple, BüyükAile modeli içerisindeki hiç bir yapıda sermayenin ana unsurlarından olan banka sisteminin yani bankanın sahibi olamaz. Sahibi olan halk ve devlet adına, sadece sistemin devamlılığı adına hizmet vermeyi sağlayan, yaşam konforunun arttırılmasına katkıda bulunan, topyekûn zenginleşme ile birlikte bireysel zenginleşmelere de eşit olarak zemin ve imkan sağlayan yapılar olabilirler.

Hizmet alan ve hizmet veren her birey bir kişi ve kurumdur. Hakları itibarı ile özgür ve dokunulmazdır

Herkes İçin Beyaz Yaşam

BüyükAile, asla özel mülkiyeti ortadan kaldırmaz ama tabanda asgari mülkiyeti, kazancı sürdürülebilir bir şekilde zorunlu kılar, devletin kaynaklarının kullanımında da özel olanı getirir.

Hizmet alan ve hizmet veren her birey bir kişi ve kurumdur. Hakları itibarı ile özgür ve dokunulmazdır. Hizmetin zorunlu olduğu kişidir.

Özgürlük, insan hak ve hürriyetlerine, tavassutlarla değil bizzat ulaşabilmektir.

Model, asla özel mülkiyeti ortadan kaldırmaz ama tabanda asgari mülkiyeti, kazancı sürdürülebilir bir şekilde zorunlu kılar, devletin kaynaklarının kullanımında da özel olanı getirir. Ancak, ortak kullanımı modelleyerek, bireylerin hem bireysel hem de toplumsal zenginleşmesine, sürdürülebilir olmasına sunar, zemin hazırlar. böylece mülküz çoğunluk yapısını yok ederek, birlikte kazanç zorunluluğu dönemini başlatmış oluruz.

Karşı duruşunuz, beyaz adamın, mülk edinme sistemine, halkla birlikte ortak olacak bir yapı kurmamızadır.

Hizmetin, sermayenin ve tüm rant alanlarının tekelleştirilmesine hizmet olarak olur verilecek bir yapının ancak devlet adına ve halkın ortaklığı ile gerçekleşebileceği, beyazların bu yapıyı ele geçiremeyeceği, sistemi istedikleri gibi yönlendiremeyecekleri bir sistemden bahsediyoruz.

Vatandaş deyince, sermaye sahibi ya da kariyer sahibinin algılandığı bozuk düzenlerin, artık tedavülden kalkması gerekmektedir.

BüyükAile herkesin mülk edinme hakkını onaylamanın yanında, devlet kaynaklarının, her ne yolla dağıtımı gerçekleşirse gerçekleşsin, bu esnada halkının zorunlu olarak, mülk ve gelir elde edilmesine ortaklık şartını ortaya koyar.

BüyükAile, kimsenin elinden beyaz adam alma gücünü almıyor. Yalnızca mülk edinme yolunu başkalarının da elde edebileceği, sömürülmenin ortadan kaldırıldığı bir yapıya dönüştürüyor. Bireyin önemsendiği, başat sayıldığı, kim olursa olsun, eşit haklar konusunda hiç kimsenin birbirinden farkı olmadığı, büyükAile modelinde en önemli toplumsal yapı ise ailedir. Bu yaşam modelinde aile varlığı, zorunlu olan, her yönü ile korunması gerektir. Ailenin birbirine destek olma yapısı manevi bütünlüğü oluşturuyor olsa da ailenin, sermaye olarak görülmesi en onulmaz hata olacaktır. Anne, baba ve çocuk haklarının değerlere göre, evrensel kurallara göre muhakemesi ile de çocukların kadınların sömürülmesini ortadan kaldıracaktır.

DEDE Vicdandır Şeffaf Süreç Çözüm.

*Şeffaf koridor ile de ortaya çıkabilir sömürüye müdahale,
bölgenin vicdanı olan DEDE ile gerçekleştirilmiş olacaktır.*

Anne baba çocuklarına sahip çıkarken, büyükAile modeli şehir enstitüleri gibi yapıları ile de toplumsal eğitimden yararlanmış olacak, sömürülmesi de engellenmiş olacaktır. Üstelik, fitratı itibarı ile de olması gerekene, sıcak ortam eğitimi ve aile yapısına bağlılık da devam etmiş olacaktır. Şeffaf koridor ile de ortaya çıkabilir sömürüye müdahale, bölgenin vicdanı olan DEDE ile gerçekleştirilmiş olacaktır. Bu denetleme ve şeffaf süreç yönetimi sayesinde çocukların meta olarak kullanılması, çalışma aracı olarak değerlendirilmesi, sömürülmesi, mümkün olmayacaktır.

Ahlak ve inanç değerlerinin de şehir enstitüleri vasıtası ile işe girişlerde sertifika talebi gibi vasıtalarla gerçekleştirilerek, yeni neslin meta etrafında halkalanması da minimize edilmiş olacaktır. Kadın da bu anlamda, toplumdaki en yüce değer olarak değerler silsilesi içerisindeki öğretilerde yerini alarak yeni nesiller yetiştirilecektir. Bu da kadının salt bir üretim aracı olmasını önleyecek, ama aynı zamanda komünal yapılardaki gibi değersizleştirme yaklaşımına dönüşümünün da önünü kesmiş olacaktır. İnancın oluşturduğu emir ve yasaklar ve ahlaki unsurların gündemleştirdiği töre ve yaklaşımlar, kadına gereken değeri verecek, yüzyılın ihtiyaçları ile bütünleştirerek, eşit şartlarda eşit paylaşımı sağlayan, kadına gerektiğinde pozitif ayrımcılığı önceleyen modeli oluşturacaktır.

Kaliteli Yaşam Ortak Yaşamdan Geçer

ortak kullanımı modelleyerek, bireylerin hem bireysel hem de toplumsal zenginleşmesine, sürdürülebilir olmasına sunar, zemin hazırlar. böylece mülküz çoğunluk yapısını yok ederek, birlikte kazanç zorunluluğu dönemini başlatmış oluruz.

Hizmet alan ve hizmet veren her birey bir kişi ve kurumdur. Hakları itibarı ile özgür ve dokunulmazdır. Hizmetin zorunlu olduğu kişidir.

Özgürlük, insan hak ve hürriyetlerine, tavassutlarla değil bizzat ulaşabilmektir.

Model, asla özel mülkiyeti ortadan kaldırmaz ama tabanda asgari mülkiyeti, kazancı sürdürülebilir bir şekilde zorunlu kılar, devletin kaynaklarının kullanımında da özel olanı getirir. Ancak, ortak kullanımı modelleyerek, bireylerin hem bireysel hem de toplumsal zenginleşmesine, sürdürülebilir olmasına sunar, zemin hazırlar. böylece mülküz çoğunluk yapısını yok ederek, birlikte kazanç zorunluluğu dönemini başlatmış oluruz.

Karşı duruşunuz, beyaz adamın, mülk edinme sistemine, halkla birlikte ortak olacak bir yapı kurmamızadır.

Hizmetin, sermayenin ve tüm rant alanlarının tekelleştirilmesine hizmet olarak olur verilecek bir yapının ancak devlet adına ve halkın ortaklığı ile gerçekleşebileceği, beyazların bu yapıyı ele geçiremeyeceği, sistemi istedikleri gibi yönlendiremeyecekleri bir sistemden bahsediyoruz.

Vatandaş deyince, sermaye sahibi ya da kariyer sahibinin algılandığı bozuk düzenlerin, artık tedavülden kalkması gerekmektedir.

BüyükAile herkesin mülk edinme hakkını onaylamanın yanında, devlet kaynaklarının, her ne yolla dağıtımı gerçekleşirse gerçekleşsin, bu esnada halkının zorunlu olarak, mülk ve gelir elde edilmesine ortaklık şartını ortaya koyar.

BüyükAile, kimsenin elinden beyaz adam alma gücünü almıyor. Yalnızca mülk edinme yolunu başkalarının da elde edebileceği, sömürülmenin ortadan kaldırıldığı bir yapıya dönüştürüyor. Bireyin önemsendiği, başat sayıldığı, kim olursa olsun, eşit haklar konusunda hiç kimsenin birbirinden farkı olmadığı, büyükAile modelinde en önemli toplumsal yapı ise ailedir. Bu yaşam modelinde aile varlığı, zorunlu olan, her yönü ile korunması gerektir. Ailenin birbirine destek olma yapısı manevi bütünlüğü oluşturuyor olsa da ailenin, sermaye olarak görülmesi en onulmaz hata olacaktır. Anne, baba ve çocuk haklarının değerlere göre, evrensel kurallara göre muhakemesi ile de çocukların kadınların sömürülmesini ortadan kaldıracaktır.

İllâ benzeteceksiniz..

BüyükAile'nin siyasal iktidarı ele geçirmek diye bir derdi yoktur. Halkın kazancını, üretimini, katmadeğerden kar elde etmesini, şeffaf süreç yönetimini ve denetimini onaylayan her siyasal iktidarın kullanabileceği bir yapıdadır.

BüyükAile yerelden kalkınmayı sağlayan bir modeldir. En küçük segmentte bakıldığında ekonomi anlamında, birbirine zorunlu bağlılığı sağlama, birlikte hareket etme, aynı ortak kazanım ve değerler için mücadele etme anlamında millidir.

Üretilenin önce, üretilen yerde yaşayanların hakkı olduğuna, o sebeple gelirin onların hakları unutulmadan paylaştırılması gerektiği inancına dayalıdır. Bir anlamda özyönetim modeli tarzını andırmaktadır. Ancak, fiilen ulusal boyuttaki birlikteliği de sağlayarak, milli bir yapıya ulaşmakta, milli olanı öncelemekte, menfaatle birlik ile sınırların, fiilen birliğini sağlamakta ve tüm halkına da sağlamaktadır.

Ancak, sermayenin vatani yoktur anlayışını benimseyerek, ürettileri ortak oldukları ile ülke içi kardeş toprak ya da ülke dışı uzaktaki kardeş toprak mantığı ile kazanımlara da kapı açmaktadır. Ama bir vatani vardır. Zorunlu birliktelik, menfaatle sağlanmaktadır. Menfaat de hem maddi hem de manevi alanda oluşturulabilir.

BüyükAile'nin siyasal iktidarı ele geçirmek diye bir derdi yoktur. Halkın kazancını, üretimini, katmadeğerden kar elde etmesini, şeffaf süreç yönetimini ve denetimini onaylayan her siyasal iktidarın kullanabileceği bir yapıdadır. Halkların sermayenin birleşmesi ve devletler üzerindeki etkileri sebebi ile birleşmeye başlaması, birleştirilmesi, küreselleştirilmesine, tek bir tip yaşam biçimi oluşturma mücadelesine ve bu mücadelede göreceli bir zafere doğru evrilmelerine rağmen, evrensel kurallarla yörgülen gelişme anlayışı BüyükAile'nin kendine özel özerklik anlayışı taşıyan, fıtrî olan bu yapısı ile de ulusaldır. Emek ve ücret ikilemi içerisinde, başka ülke değerlerinin farklılıkları, sistemi etkilemeyeceği için de bir bireyin bir başkasını sömürmesinin önüne geçildiği gibi, başarılı olmak için, safha gelişiminde son noktaya ulaşmak için, dünyanın tümünün bu anlayışla yürütülmesi zorunluğu, önde gelen koşul değildir.

Ülkelerin birbirini sömürmesi yerine, modelin kullanımı ile ulusların birbirleri ile etkileşime girerek, menfaat birlikteliği ile yürümesi zorlanmış olacaktır. Bu da düşmanca tutumları ortadan kaldırabilmek için en iyi kaldıraç olabilecektir.

büyükAile, tüm değerlerden yararlanmıştır ancak, dinsel ya da felsefi bir bakış açısının kendisi değildir. Böyle olmamakla birlikte kendi felsefesini doğurmaktadır.

Topraklar, özelleştirmede dahi uzun zamanlı kiralanabilir ancak, asla satılamaz.

BüyükAile, kendi felsefesinin doğurduğu yapı ile üretim araçlarını salt beyaz adama ya da toplumsallık adı altında salt komünal yapının beyaz makamlarına vermek yerine, üçlü birlikteliği zorunlu hale getirir.

Kuşkusuz bu yapı uygulamaya konmaksızın algılanabilecek, detaylandırılabilir bir yapı olmadığı gibi her ülkenin koşullarına ve hatta her iktidarın duruşuna göre de şekillenebilmektedir: Halkın devlet kaynaklarına ortak olacağı, özel sektörün, bu kaynakların geliştirmesine koşulları sağlaması kaydı ile öncülük ettiği, denetimin her hareket üzerinden yapıldığı ana çizgiden sapmadan.

Topraklar, özelleştirmede dahi uzun zamanlı kiralanabilir ancak, asla satılamaz.

Yerele ulaşacak vergi tahsilatı yerel yönetimin kazandırdıklarından öncelenir. Böylece yerel yönetimler vergi alabilme adına, halkın kazanmasını önemli bir işlev olarak görürler. Tarıma açılmamış olan tüm araziler, BüyükAile modeli ile yerel yönetimler vasıtası ile kullanıma açılır. Halkın elinde bulunan arazilerin miras yolu ile parçalanması akabinde, yerel yönetimin talepleri doğrultusunda, birleştirerek üretim yapılması durumunda, yerel yönetimler, özel sektördeki bedelini ödeyerek, kamudakileri de tahsis ederek üretim araçlarını kullanır. Üstelik, üretim desteği için, sponsorluk ve finans kurumlarının toplu kullanım haklarını bu kaynaklara yönlendirir. Üretimin hem yapım hem de toplama ve dağıtım aşamasında aynı yöntemler kullanılır.

Vatandaşın yerel yönetime ortak olduğu şirkette oluşacak artı değer pay olarak ayrılması ile faizsiz destek modeli hayat buldurulacaktır. Yatırımların dahi ihtiyaç halinde, özel sektör tarafının garantisi ile kullanımının sağlanması ve halkın yeni üretim alanlarına üniversiteler aracılığı ile dahil olması mümkün olabilecektir.

Oluşacak aidiyet kartı ile ihtiyaçlar belirleneceğinden dolayı, vatandaşın, bir yandan toplu tedarik mantığını kullanarak daha ucuza hizmet ve ürünlere ulaşması sağlanacak, bir yandan da tüm ülkede hizmet veren ve kendi ortaklığının da olduğu taşıma sisteminden de yararlanmış olacaktır.

Yerel ya da ulusal fabrikaların, atıl kapasiteleri, yerelde oluşturulan markalar için kullanılması, hem kardeş topraklarda hem de uzaktaki kardeş topraklarında pazarlamalarına destek sağlanarak, onların da yereldekiler gibi bu markadan gelir elde etmelerinin dolayısı ile sahiplenmelerinin sağlanması.

Her Vatandaşın İkinci Bir Gelir İmkânı

Emeklilere ikinci bir gelir elde etme imkânı sağlanırken, isteyenlere de oluşacak alanlarda iş imkanının eşit olarak verilmesi. Kendi üretiminin oluşturduğu markaya destek olmasının sağlanması.

Eşit şartlarda eşit paylaşımı önceleyen yapısı ile tarımı önceleyen bir üretim alanının her yerel yönetim tarafından hayata geçirilmesinin sağlanması. İster yatay ister dikey alanda , üretim peronları anlayışında tohumdan, fideye, ürüne kadar tarımın işlevsel hale getirilmesi.

Mahalle bazından başlayarak, üretim planlamasının yapılması. Emeklilere ikinci bir gelir elde etme imkânı sağlanırken, isteyenlere de oluşacak alanlarda iş imkanının eşit olarak verilmesi. Kendi üretiminin oluşturduğu markaya destek olmasının sağlanması. Ayrıca sosyal sorumluluk olarak da başka üretim alanlarında çalışanları bu alanlarda proje zemini oluşturmalarının sağlanması.

Tarım ile uğraşanların, sanayi ile uğraşanlarla ortak markalarda birleşmesi, onların da hem üretici, hem sermaye sahibi olmalarına, zorunlu bir birliktelikle, milli olanı yüceltmelerine, toplum uyumuna yönelmelerine sebep olunması.

Çocuklarımızın normal devlet okullarının yanında, isteyenlerin, elde ettikleri gelirlerle ek eğitim fırsatlarının sağlanması. Ayrıca her çocuğun şehir enstitülerinde, bireysel olarak yapabilecekleri bir meslek sahibi olarak yetiştirilmeleri.

Herkesin kendinin egemen olduğu dünyayı en iyi dünya olarak görmesi anlayışı ile herkesi egemen yapacak sistemi hayata geçirmek. Sistemler, isyan ederek, mücadele ederek, sokak hareketleri ile gelir. Bir sonraki gelecek olana geldiği yolları kapatmak ilk işi olur.

Bunu değiştirmenin tek yolu da ancak süreçlerin şeffaf denetime ve şeffaf onaya bireysel uygulama ve STK'lar yolu ile açılmasıdır.